

[Kofod-Svendsen]

ser det velkomment, at regeringen i højere grad vil satse på miljøafgifter og anvende provenuet af de miljøafgifter på lavere personskatter.

Statsministeren sagde også i åbningsredegørelsen, at regeringen vil styrke borgernes frie valg af offentlige serviceydelser. Det mål er Kristeligt Folkeparti tilhænger af. Men vi mener yderligere, at f.eks. børnefamilier ikke må diskrimineres, fordi de vælger at undlade at bruge et offentligt tilbud om børnepasning. Vælger man selv at passe sine børn, bør man have ret til samme offentlige støtte som den, der vælger at få børnene passet i en institution. Det tror jeg ville gøde jorden for mere deltids udearbejde og fuldtids hjemmearbejde og føre til færre arbejdsløse.

Vi er i Danmark enige om at kæmpe for at fremme de fundamentale menneskerettigheder overalt i verden, men herhjemme må vi ikke glemme respekten for det ufødte liv i denne kamp og i denne indsats. I sommerens løb blev vi præsenteret for en skræmmende nyskabelse i vort sprog. Vi hørte om fosterreduktion i forbindelse med flerfoldig graviditet ved in vitro-befrugtning. Reelt er vi altså her vidne til, at en metode, der skal hjælpe barnløse familier, forårsager endnu flere provokerede aborter. Det er helt uacceptabelt og må selvfølgelig standses. Det må være sådan, at en kvinde på forhånd skal beslutte, hvor mange befrugtede æg hun vil modtage, og hun skal samtidig erklære sig rede til at tage ansvar for dem alle. Dermed afstår kvinden retten til fri abort for den graviditet, som det i givet fald drejer sig om.

For nogle måneder siden fik vi en økonomisk redegørelse for, hvad samfundet ville kunne spare ved at gennemføre fosterdiagnostik for alle gravide, der så kunne få foretaget en abort, og teknologien giver jo fortsat nye muligheder for at gennemføre diagnostik stadig tidligere i graviditeten.

Hertil må siges så kraftigt, som det er muligt, at samfundsøkonomiske hensyn er uacceptable som begrundelse for frasortering af handicappede fostre ved provokeret abort på grundlag af en fosterdiagnostik. Tværtimod bør vi sikre gode sociale og økonomiske livsvilkår for alle handicappede og deres familier, og det må også sikres, at gravide ikke udsættes for pres for at få foretaget fosterundersøgelser.

Dernæst vil jeg sige noget om EF-spørgsmålet, og her vil jeg først understrege, at det er

uhyre væsentligt, at Danmark kan bevare sit fulde EF-medlemskab. I den forbindelse vil jeg minde om den fredsvision, som lå bag oprettelsen af EF. Her var det lande, der havde bekriget og bekæmpet og ødelagt hinanden, som gik sammen for at hindre, at en ny krig skulle opstå. Det, vi oplever i Jugoslavien, og de trusler, der ligger og lurser andre steder i det tidligere Østeuropa, er efter min mening klar dokumentation for, at vi virkelig har brug for et godt og rigtigt EF-samarbejde.

I forbindelse med de kommende forhandlinger om Danmarks EF-tilknytning vil jeg især omtale 5 punkter:

Det første er åbenhed. Vi må have mere åbenhed i Ministerrådet og i EF-forvaltningen. I den forbindelse mener jeg for det første, at Ministerrådets møder bør være åbne, hvor der ikke er vægtige grunde til at lukke døren. Vi kunne på det punkt f. eks. sammenligne med den tradition, vi har herhjemme med lukkede og åbne møder i kommunalbestyrelser.

For det andet skal alle forslag til retsakter fra Kommissionen – vi kan populært kalde dem lovforslag – være offentligt tilgængelige på et så tidligt tidspunkt som muligt.

For det tredje skal borgerne have direkte indsigt i forvaltningsakter af generel karakter og, såfremt der er tale om partsinteresser, også i forvaltningsakter af umiddelbar interesse for dem.

I Maastrichtkomplekset har vi en erklæring om retten til adgang til oplysninger. Her understreger man, at gennemsigtighed i beslutningsprocessen styrker institutionernes demokratiske karakter samt offentlighedens tillid til myndighederne. Derfor hedder det: »... skal Kommissionen senest i 1993 forelægge Rådet en rapport om foranstaltninger, der kan øge offentlighedens adgang til de oplysninger, som institutionen råder over.«

Jeg mener, at dette arbejde nu må fremskynedes, så vi så hurtigt som muligt får den ønskede åbenhed. I den sammenhæng må vi også omstrukturere vort arbejde her i Folketinget, således at de forskellige folketingsudvalg bliver inddraget i EF-arbejdet, og således at alle vi, som sidder i Folketinget, er inddraget i EF-arbejdet, som jo reelt er en del af vort indenrigspolitiske arbejde. Jeg tror, at også dette vil styrke åbenheden og den folkelige forståelse for, hvad der sker i EF.